

SZEMINÁRIUMI
DOLGOZAT

A magyar tolvajjelv története

Írta: Keenli Attila
II. m. t.

Minden társadalomnak, minden történeti korának megvan a maga büncső rétege. E réteg általában nem homogén, de ömze kapcsolja őt az, hogy az ember által alkotott tömörlet nem veszik figyelembe, ezeken kívül élnek a saját, öntönemű világukban.

E réteg megvan Magyarországon is. Az egyiptos történeti kommunikációban megfigyelhető az, hogy olyan szabályt használunk, amelyet „idegen” ember nem ért. Ezt a büncsőt, által használt nyelvet nevezik tolvajnyelvnek.

„A tolvajnyelvet szabálykincsnek lehet tekinteni, de két dolgon különbözik tőlük: míg a szabálykincs az a céljuk, hogy a magyar műszavaival a fogalmakat tisztázzák, a tolvajnyelv arra törekszik, hogy szavai, kifejezései csak a szabályhoz tartozó számára legyenek érthetőek. Ebből az elkülönülési szándékból következőleg a tolvajnyelv zsargonnak is tekinthető” / Bencidy-Fabian-Racz Velcsor, A mai magyar nyelv. Bp., 1971. 476. / Tehát a tolvajnyelv egyrészt szabály és zsargon az elkülönülési szándékból következőleg. Nyirhos István a tolvajnyelvet különbözteti a szabálytól, és a köznyelv beszélt változatának egy részévé teszi. / Nyirhos I., Iskolai nyelv-köznyelv-népnyelv: Magyar Nyelvtudomány XXIV, 1978. 24. / Sebestyén Árpád a csoportnyelvek köré sorolja, vagyis a társadalmi nyelvátváltozathoz, és argó név alatt foglalja össze a tolvajnyelvet, a jargonnyelvet és a szlenget. Sebestyén

Árpád, A lelső nyelvtípusok néhány kérdéséről: in: A magyar nyelv rétegződése. Szerk.: Kiss Jenő és Szűcs László Bp., 1988. 18-19. / Ez három besorolási kísérlet, 5 perre van több is. Am ezerről is látni, hogy a tolvajnyelv helye a ~~nyelv~~ nem tisztázott. Egyfelől tényleg lehet tekinteni szaknyelvet, hisz használói olyan „mesterséget” űznek, amelyet megparancsolt a speciális eszközök, is amelyekre külön elnevezés van, ~~de~~ lehet tekinteni csoportnyelvnek is, „nem-szaknyelvet” is, mert a szaknyelvekben nincs titkosságra törekvés, míg a tolvajnyelvben ez fellelhető.

Nem tisztázott a kérdéssel foglalkozó irodalomban, hogy a tolvajnyelvet kik is használják? A tolvajok? / mint az az elnevezésből követhető / vagy a bűnözők? Ez már nagyon tág fogalom, hisz a bűnözők rétege is tagolt, nem homogén, vannak olyan előzetes hatások, amelyek meghatározzák az éppen nyelvhasználatát.

A mi korunkban pedig még nehezebb meghatározni ezt, hisz 1945 után az addig egypergesnek nevezhető alvilág felbomlott, aztán hirtelenlódott a nacionalista korok saját, bűnözői rétege. Az 1980-as évtől kezdve pedig a fokozódó gazdasági nehézség, a csökkenő életminőség stb. hatására ~~is~~ ugrásszerűen emelkedett a bűnözés aránya, megnőtt a bűnözők száma. Érdekes lenne megvizsgálni azt, hogy milyen származásúak a bűnözők / tehát munkás vagy értelmiségi vagy cigány származású vagy paraszt volt-e az illető /, mert ez is fontos ~~alatt a szempont~~, hogy az ő nyelv-

használatuk mennyire változtatta meg az ún. tolvajnyelvet.

A tolvajnyelv változásairól nincs eppéges kép. A legutolsó adatgyűjtés^{amiről én tudok}, amely kimondottan a tolvajnyelvre vonatkozik, 1963-as kiadása és korábbi nyelvi állapotot tükröz / Dr. Kiss Károly, A mai magyar tolvajnyelv. BM. 1963/. Nehéz a változásokat nyomonkövetni, mert ezek hamar követhetnek be, és rengeteg hatótényező van.

~~Tudjuk~~ Nagyon sok probléma kerül előtérbe a tolvajnyelv vizsgálatakor. Kérdés az is, hogy egyáltalán beszélhetünk-e még magyar tolvajnyelvről. Bárczinak van egy érdekes megállapítása / Bárczi G. A „pesti nyelv”. Bp., 1932. 4. sz. / ott, ahol az argót - az argótól a részre a tolvajnyelvet érti - igen régi többszázados műltra tekint vissza / mint pl. Franciaországban /, a tulajdonképpeni tolvajnyelv már nem létezik, mert rokinusa^{eg} beleolvadt az alacsonyabb társadalmi osztályok környezetébe. Bárczi szerint ez még a magyarban nem zajlott le. Érdekes feladat lenne ennek kiderítése, mert számos ilyen ~~szó~~ témájú könyv még nem született / egyelőre azt is érdemes lenne részletesen megvizsgálni, hogy a mai vulgárizált köznyelv szavai közül, melyek származnak a tolvajnyelvből // néhány példa: manusz, cráj, piá, spine, kupleráj, zsam, zsennyár, fejés // ez már az előbb említendő 1782-es tolvajnyelvi rófégyzerben is megvan // piálni, piás, pihkelni calahire, piti, pitiáner stb. //

Izék még van nem is az ömres problémát jelentik, amelyek felmerülhetnek egy ilyen vizsgálat során.

Ez után bemutatnám a magyar tolvajnyelv történetét /természetesen a teljesség igénye nélkül/:

A legelső utalás, amely valószínűleg a tolvajnyelvre vonatkozott 1536 - lól való Oláh Miklós történetíró Hungaria című művében említ egy falut, ahol nyomorú köldusok élnek és akik egyrészt körözt olyan nyelven beszélnek, amit mások, az ~~bolosok~~ idegenek nem értenek. Sajnos Oláh semmilyen róanyagot nem közöl, így ez a köldusnyelv ismeretlen maradt.

A mai ismeretek szerinti legrégebb tolvajnyelvi rögzítést Török Gábor közölte a Magyar Nyelv LIII. évfolyamában 1272-73.o. /^{é. n. 1892. évi nyelvtudományi közlöny}. Egy miskolci jegyzőkönyvben - 1775 május 9-ei dátummal - talált feljegyzve 28 szót, amelyet egy vásári tolvajbanda vallomása során került be a jegyzőkönyvbe. Szavai: /elől a tolvajnyelvi szó, utána a jelentése / 1775: Pozista nyelvűek (76 sz) bol: Schramm: Mag. 58. 107

Ninos víz - Ritka a vásár'
ripolni - lopni'
Pledess - szaladj'
Kaptuválni - meg fogni'
Szoknya' - Koznya' [szemend!]
Sövény - Guba'
vetenyek - Köponyeg'
meg szinegedni - meg kinozni'
Ablak vel } araszto fa'
Kanapria }
delhi komonyer - Pap'
Kutya - Hajdu'
rit ember - höher'
beses - Vagyse Tirothye'

Puozsi - Gyolos'
deves - Péwz'
Palibuch - mente'
fel híró - nadrág'
fel rauto - csizma'
csengetyü - szel óra'
fel véro - ruör', guba'
fel tévö - süveg', galap'
Kulsi - idvar'
Bali - Ember'
Gagyi - Arany Pérs'
Poste nom - Tömlöcz'
Kigyo - Gyüszö' [türe]!
Komnyer - Orgaroda'

↑
 minikétszövel -
 minikétszövel -
 jeblonczag
 Petes Jacostil

Török felveti, hogy a rójegyzék forrása lehetett az 1782-esnek.

A következő említi a Török-féle rójegyzékekkel majdnem egyidős, annál 1-2 hónappal későbbi. Schraun Ferenc közli a Magyar Nyelv LVIII. évfolyamában /107-109.o./ Ez 70 rőt tartalmaz, erős rokonságot mutat a Török által közölttel és az 1782-esSEL. Érdekesége, hogy először az irodalmi kifejezést közli majd ezután említi tolvajnyelvi megfelelőjét /ittől csak 5 esetben tér el/. Szerzője a róanyagot nem bűnügyi ártárlól istári, hanem egy megrögzött rab rókincsét jegyezte fel. Delőhelye a budapesti Pianista levéltár. Néhány példa:

paribo - 'mente' /ez az egyet kivétel/

kuxa' - Dorka

öör' - Füles

Köpönyeg' - Letenyek

Pipa' - Füstölő

Katona' - Szlepicska

Pulyka' - Pianista

Kacsá' - Ribkancs

Vármegyé Kezese' - Profiterium

dó' - Szörhintő

A következő rójegyzék 1782-ből származik. Zablon-Czay Peter János a Hajdú-megyei főjegyző előcsitette a városi tolvajok rójegyzékét. Ez 74 rőt tartalmaz /Eddigi kiadásai: Szimai Ödön Nyr. xxxII. 399. sz., Györfy István Nyr. xxxIX. 328. sz., Balassa József Nyr. LIII. 5. sz. és a Szimay-féle rőtár // Bp. 1924 // előzáróiban. Az Balassa sátoz közölt igen lényeges eltérések vannak / Bárczi szerint /i.m. 9-10.o./ e rőtár körül 25 ^{no maradt} ~~van~~ meg, Balassa József szerint /A magyar tolvajnyelvi rőtár. Ömze-áll.: Szimay István. A bevezetőt írta: Balassa József Bp. 1924. 18 rőt ~~el~~ maradt meg. Néhány példa:

Szörös - Bunder'
Koporsó - da da'
Kaparó - Tyúk'
Ldógó - Kendencő'
Czaffha - K...a'

Kuxi - Vásár'
Csatógó - Kutya'
Pordorja - Gyolts város'
Kajzer - Ziványok és Birája'
Singula - K...a'

A következő tolvajnyelvi emlék a XIX. sz. elejéről való és Heinlein István közölte a Magyar Nyelv IV. évfolyamában /268-269.o./ Ezt Heinlein egri gyűjtésének nevezi, de valószínű, hogy az 1782-es rejtőgyűjtés a fő forrása /l. Bárczi i.m. 10.o./ Néhány példa: /Ez az irodalmi jelentés

Fázol - Féltz'

Czoff - Forint'

Pordorja - szug, gatyja'

Czoltovai - Fizera'

Kut - Zseb'

Nyalari - Uj Tolvaj

Mindenmapi - Kenyér'

Koraholy - Szörösd'

Ovasó - Bilincs'

Ördög - Lakut'

Ezekre a rejtőgyűjtésekre az jellemző, hogy főleg magyar eredetű szavakat tartalmaznak. Persze vannak benne idegen szavak is /pl: Profiteium, Kajzer, Singula etc.
A dolgot általában valamilyen jellemző tulajdonságról nevezik el /pl: kutya' - csatógó, kendencő' - ldógó, tyúk' - kaparó stb. /; és megjelenik a tolvajnyelvi szavak másik jellegzetes vonása, az ötletesség /pl: lelli komomyi - Pap' /.

A XIX. sz. közepéről tolvajnyelvi adatok még nincsenek, a népirodalom nyelvétbe nem nősödtek be ezek a hatások. Ekkor kezd a magyar tolvajnyelvet beszélni a ~~sz~~ nagyvárosok - főleg Budapest - falai

körzé, amelynek leírásában, „alvilágában” a német tolvajnyelv, a rothweilisch az uralkodó. Valószínűleg ekkor kapja azt az erőteljes német hatást, amely a XIX. század végeire szinte teljesen elnémetesíti a bűnözők nyelvét.

Az újabb mű, amely a magyar tolvajélet reáival foglalkozik, 1862-es kiadású: Toronyai Károly írása, címe: A rablóknak, tolvajoknak és korszákoknak együtt való hamis és zavaros leírása. A rezo körül egy 180 revas, 6 lapnyi terjedelmű rotást is. A Toronyai-rozjegyzet je ~~je még erőteljesen magyaros jellegű~~. Az erután megjelenő újabb könyv, azonban már szinte teljesen idegen alapokra épülő bűnözői-nyelvet mutat be. Ez a mű Berkes Kálmán: Tolvajélet ismertetése c. írása, és ezt 1888-ban adták ki.

Balassa idézett művében emlegetett egy másik művet is, amely szinte elvesztett, s amelynek rezoje Nagy Pál. A Magyar Nyelv-XXI. évfolyamában /72.o./ levő cikk azt állítja, hogy ez a mű megalapozta a regedi Somogyi-könyvtárban, és amelynek címe: Tolvaj-nyelv, mely Európa legnagyobb részében nemcsak a tolvajok, hanem az orgazdák és korszátartók által is használtatik /Győr 1882/. ~~En~~ Errel a művel egyébként ilyen körülmények között forrásban sehol látszott nem találkozottam. (Pontos e cím! Az Orsk-ban 17.7. Thide neve slatt ^{teblhats!} Magyar tehit!

A tolvajnyelvi első, komolyan véhető feldolgozása 1900-ban került sor, amikor megjelent Jenő Sándor - Vető Jure műve A magyar

tolvajnyelv rotára címmel. Kömülletül 1400 tolvajnyelvi rotát körölnet a rarisok. Ez anyagát már magyarosalt mint a Berkes-féle, de még mindig erőteljes idegen nyelvi hatást tükröz. Érdekes, ám gyér adatokat körölnet a magyar belyárok nyelvéről. Szerintük a belyárok titkos berede főként ábécével alkalmazásából állott s magyaros jellegű volt. Körölnet is mondatorat ellől a beredimódból, s ellől hitünk, hogy ez sokkal bonyolultabb mint a tolvajnyelv szfők /pl: Kóssa Sándor, Verelka sive különözö ábécéit körölnet le // Verelka volt pl: „a legrebb belyár”// ~~Az anyagát az a titkaja, hogy~~ Bárczi szerint /i.m. 10-11o./ etimológiák között akadtt egy-két tées, de egyelőnt az argot - Bárczi kifejezése ez-igen nehéz.

Az ez ezután megjelenő két munka a Vető-Jenő díjértitésnek lehet tehinteni // Tabon Kornél és Szé- hely Vladimír: Tolvajnyelv titkai // 1908-ban jelent meg, s egy 400 raras röppítéményt köröl // 2, A tolvajnyelv rotára. A Budapesti Rendőrfőkapitány-ság adatta ki 1911-ben. Bárczi szerint // i.m. 12o. // e röppítémény nem megbizható, hapjelölése változó, s nem jelöli meg fonásait /

1917-ben jelent meg Muzótison Kábeló Jóránt műve „Pesti jarr-rotár címmel. Ez a rotár 1200 rotát tartalmaz /

1924-ben jelent meg Szimay István már emli-tett munkája, amelyhez Balassa József írt előrdt. E műben már komoly nyelvtani festégetésér van val

A művön rötdáni nére köntllélül 1300 röt tartalmaz,
de az anyagá nem teljes. Szirmay István gyűjtötte,
megbízható rötanyagá van. A könyv az elmagyarosodott,
tolvajnyelvet mutatja be, és sok rötön már csak ~~az~~
a rötönben tudja megállapítani idegen eredetét.

A követhető munka 1926-ban jelent meg Nagyfrani-
zsin Kálmái Gyula és Bendes János tollából Tolvajnyelvi
rötöná címen.

Fontos dátum a magyar tolvajnyelvi történetére nére
az 1932-es. Ekkor jelent meg Bárczi Géza már sokat
elnegetett tanulmányá, A pesti nyelv cími. Bárczi talán
az első a nyelvészek közt, aki igyekszik végigvívteni a
tolvajnyelvi fejlődést és igyekszik erre nyelvészeti
magyarázatot adni.

A legutolsó komoly munka, ami ebben a tárgyör-
ben megjelent és konkrétan a tárgyra vonatkozik, a
szintén említett dr. Kiss Károly féle mű (1963), ami-
nek bevezetőjében írta a rötön. vonatkozás^{set} tár-
gyalja.

Ezután most néhány általánosabb témát rötön-
nél ismertetni.

Először is a nyelv eredetére vonatkozó, néha
érdekesebb dolgok:

Valószínű - mint az litvánok a XVIII. sz-i rötögyűjté-
sél - ~~az~~, hogy a XVIII. sz. végére kialakult a magyar
tolvajnyelvi rötön, amelyből kifejlődhetett volna
egy, főként magyar elemekből álló nyelvész. A XIX. sz-b

beölethetett és már említett változás „elnyomta” a magyar röhineset. Am idők múltával ez az idegen eredetű röhineset behiadt a magyar tolvajkerébe, elmagyarosodott /mint azt már fentebb említettem/.

A témával foglalkozó yelvére különböző adatokat adnak meg a más yelvből átvett idegen elemek arányáról. A Jenő-Vető-féle rötár ^{l.i.m. 29.o./} szerint a tolvaj-yelvi röhines így tagolható: német: 33%, magyar: 25%, héber: 20%, cigány: 5%, zsidó-német-magyar: 12%, egyéb: 5%. Balassa szerint l.i.m.: 119. ^{szimány} rötár anyaga így tagolható: kb. 200 darab német, 50 héber vagy héber-német, 20 cigány, 30 egyéb eredetű szó van, a többi magyar. Bárczi szerint l.i.m. 15.o./ a Vető - Jenő-féle adatoknál adhatunk igazat, sőt szerintem az arány még jobban eltolódhat az idegen elemek javára. Dr. Kiss Károly műveinek bevezetőjében 50-55%-osnak teszi a magyar szavak arányát. Szerinte a „felzabálás után” keletkezett tolvaj-yelvi szavak és kifejezések többsége magyar eredetű pl: lepisődni, bihás, bólogató, csöves, dologó, höcsög, bokorugrás, csirretolvaj stb. Mivel igen nagy anyagot kellett ömre és feltételezhető, hogy ismeri is ezt, akkor elfogadhatjuk ezt az adatot, bár lehet, hogy ha alaposan utánanéznénk az etimológiáknak, akkor a magyar eredetű szavak aránya csökken.

Bárczi részletesen ismerteti l.i.m. 17-25.o./ az idegen elemek yellegzetosságait, változásuk sorát és természetét és tesz néhány érdekes megfigyelést pl: azt, hogy a tolvaj-yelvi - meglepő módon - kedveli a más-

szóhangzó torlódást, néha még meg is toldja egyjellel a más szóhangzók számát (i.m. 21-23/ pl: schroff)
> shropó stb.

Minden verső kiemeli a tolvajnyelvi egyik jellemző tulajdonságaként a titkosságra törekvést: „Minden nyelvben lehetkeznie a titkosnyelvnek..... lényeges jellemzősége, hogy hasonlók az azal a célnál változtatással meg a köznyelvi szavakat, hogy a le nem avatott ne értesse meg, amit mondának” /Szirmai i.m. 4.o./

„Az argotnak a célja nem a fogalmak tisztázása /legfeljebb az tisztázás/, hanem a titkosság, a kifejezési módok elbűvölése” /Bárczi i.m. 3.o./

Tolvajnyelvi csak bizonyos mértékben spontán nyelvi fejlődés ~~eredménye~~ eredménye, vagy mértékben konvencionális, megállapodáson alapuló nyelvi fordítás vagy önkényes, tudatos vagy felig tudatos átalakítás /Bárczi i.m. 3.o./

„Sokszor kölcsönös, előzetes megállapodás alapján gyártottak szavakat” /Bárczi i.m. 4.o./

Azt hiszem az idézet verszőknek igazuk van. A tolvajnyelvi /vagyis a bűnözőknek/ nagyon fontos az olyan kommunikációs lehetőség, amely nyelvi, de amely a le nem avatottak számára érthetetlen. S hogy érthetetlen? Erre rengeteg példa van, most csak néhányat tudok leírni:

- Idegen nyelvből való átvétel. Erre már fentebb utaltam. Bárczi pl: /i.m. 16-18.o./ a német jövevény szavak két csoportját különözteti meg: ① eredeti német, köznyelvi jelentéssel átvett szavak
- ② 4 német tolvajnyelvből átvett szavak. Szintén Bárczi

gyepzi meg azt is / i.m. 17.o./, hogy a magyar to-
lajnyeli névben kölcsönzött a cigány nyelvből na-
valat. Nincs rá adatom, de valószínűleg tartomást,
hogy ha megjelenne mostanában egy tolajnyel-
vi röppüftemény, akkor a cigány nyelvet nagyobb-
arányban képviseltetné magyarul, mint a fentebb
említett adatokból / de: a cigány bünczöl né-
márat egyarándása, nyelvi kultúrájuk beszűkülése
a bünczöl névhasználatára. Az idegen nyelvi át-
vétel nagyon egyszerű oka van: a többség nem ismeri jelen-
tésüket, így nyugodtan használhatják. Az idegen ele-
melet sokszor magyarosítják. Ennek több módja van,
Bárcsi ^{hagyomány} ~~átvétel~~ említi i.m. 24-25.o. / ① az idegen nyelvi és
kifejezését lefordítása magyarra ② népetimológiai értelemben, de
többször tudatos, játékos fordítás ③ az idegen rö eredeti
végződésénél leágazása, azután magyar képpel való
ellátása.

- A magyar nyelvből átvett elemek. Allen az esetben
titkosítást így érdekel, hogy különböző módokon meg-
váltortatják az adott rö jelentését, a köznyelvi röt
tudatosan elfordítják pl: három - három, mó - mori,
koruya - koruya ① a köznyelvi röt eredeti jelentésétől
eltérő értelemben használják pl: futykos - hüvelyes,
rajzot - lop, alma - nincs stb. ③ Az ismeret röt végződé-
se leágazása után valamilyen képpel látják el /ilyet
figyelhetünk meg a dialektumban is/

A tolajnyelvi nyelvi átvétel általában: ① a legjellemzőbb
tulajdonsága, hogy nagyon szereti a rimonimálat

pl: lop' - argérol, kever, dumant, emel, esz, hij, gyisü-
zár, lanyil, megesap, ijit, vistol etc. / A mai magyar argó
hisztória Szék. : Boros I., Szűts J. Bp. 1988 49.o. // rövidítése:

MMAK // rendör' - andris, bunó, csingáló, farabát, fejpadar
zsaru, zse, zsenyár, hiler - etc. / MMAK 52.o. / A példákat
lehetne még folytatni. Általános jellemzőik, hogy
szaradatként keletkeznek és pusztulnak

Főleg 1945 után emlegettek a témával foglalkozó
szövegek egyrészt negatívumot, amit a tolvajnyelvi szó-
hínesekből vettek kiadásra / l. dr. Kiss Károly i.m. /
Ezt pedig az "élet dolgainak" ill. negatív, cinikus szemlélete,
egyrészt hányveti közömbösség. Ezt - részintem - nem ne-
gativumbent, hanem túnyként kellene megállapítani.

A tolvajnyelvi szóképzés további általános jellemzői:

/ Bárosi i.m. 26-28 o., dr. Kiss K i.m. 5-8.o. / ① a hangtán-
zó, hangfestő szavak igen ritkán ② önálló, spontán
képzésű indulatokkal hiánya, ③ jellemző szóképzés, ^{ötlet} _{teremtés}
/ pl: lelli komonyil // Török -féle szóképzés // ④ tulajdon-
nevek közneveként való használata / pl: pista - hülye',
pista - reselnes', andris - rendör', ubul - hülye' stb
// dr. Kiss K. anyagából // ⑤ gyakran az állatnevek felhasz-
nálása / pl: macska, tyúk - nö', medve, macró - pán-
celvászárny', tetű - lami' stb // Dr. Kiss K. anyagából //
⑥ szemléletesség / pl: vastag - gazdag, elvitörlesztett - elmei
stb. // dr. Kiss K. anyagából //

Befejezésként • egy érdekes megállapítást szeretnék kö-
zölni, amelyet dr. Kiss Károlynál olvastam: dr. Kiss azt állit

ga, hogy a bűnről szerintem nem létezik a tolvajnyelv, a rendőrök szerint igen. /Kor már utaltam bevezetőben /ennek kiderítésére további kutatásomra és gyűjtés igényel, mert az MMAK anyaga nem kimondottan a tolvajnyelvre koncentrált /és valószínűleg tolvajnyelvi adatai nem friss gyűjtésűek/, ezért érem nélkülözhetetlen az ezzel foglalkozó munkát.

Legrégibb - mintegy bűnről - Kiss Károly anyagából szeretnék idézni, egy tolvajnyelvi verselésről:

• Csibészálom /verslet/

„ Ah, máma, de grandis ügyet.

Epli haptam megint cuccot,

Vagy bejuttatál a csajom,

Azért lett almas a gulám!”

/Kiss K. i.m. 25.o./